



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Lounech rozhodl soudkyní Mgr. Lucií Prašovou ve věci péče o Libuši K[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], v tomto řízení zastoupenou JUDr. Vladimírem Linhartem, advokátem se sídlem Louny, Mírové náměstí 48, jako opatrovníkem, a Josefem Š[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], jako zmocněncem, za účasti Romany K[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], a Okresního státního zastupitelství v Lounech, k návrhu navrhovatelky Magdaleny K[redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], o svéprávnosti a opatrovnictví

takto:

- I.** Návrh na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka posuzované Libuši K[redacted], nar. [redacted], se zamítá.
- II.** Navrhovatelka je povinna zaplatit posuzované náhradu nákladů řízení ve výši 2.100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III.** Navrhovatelka je povinna zaplatit České republice, na účet Okresního soudu v Lounech, náhradu nákladů řízení, o jejichž výši bude rozhodnuto samostatným usnesením, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Navrhovatelka, dcera posuzované, dne 2. května 2018 navrhla, aby byla posuzovaná omezena ve svéprávnosti tak, že není schopna uzavírat smlouvy o finančních produktech (o úvěru, o životním a úrazovém pojištění, o penzijním pojištění) a smlouvy o sjednání sociální služby; jednat s institucemi soukromého i veřejného práva (např. finanční úřad, banky, pošta, pojišťovny);

nakládat s finanční hotovostí jednorázově nad 3.000 Kč a s majetkem, jehož hodnota přesahuje jednorázově částku 3.000 Kč; dávat do zástavy svůj majetek, ručit svým majetkem za jiného; jednat v pracovněprávních vztazích, tedy uzavírat pracovní smlouvy a dohody o hmotné odpovědnosti zaměstnance; vyjádřit souhlas s poskytováním a nakládáním s osobními údaji; a to na dobu tří let ode dne právní moci rozsudku. Navrhla, aby opatrovníkem posuzované byla jmenována Romana K[REDACTED], vnučka posuzované.

Navrhovatelka tvrdila, že na posuzovanou již od roku 2013 pozoruje psychopatologické změny. Posuzovaná je odtržena od běžného života, nedodržuje osobní hygienu, nestará se o domácnost, odmítá chodit k lékaři, popř. zpochybňuje to, co jí lékař řekne. Její stav se prudce zhoršil na podzim 2017, kdy začala vyprávět věci, které se nikdy nestaly, vztekala se. Začala neuváženě nakládat s majetkem. V listopadu 2014 koupila pro navrhovatelku byt v Mostě, tento byt v dubnu 2018 prodala za třetinu tržní ceny. V listopadu 2017 začala mluvit o tom, že prodá svůj byt v Plzni, aniž věděla, kam půjde. V únoru 2018 si koupila byt v Lounech, který napsala na svého vnuka Jana Š[REDACTED]. Se stěhováním jí pomáhal vnuk Václav Š[REDACTED], jenž byl po třech dnech zcela vyčerpán, protože posuzovaná celé dny jen nadávala. Vnuk Jan Š[REDACTED] viděl posuzovanou v roce 2012 na její [REDACTED] narozeniny, v roce 2017 na její [REDACTED] narozeniny a v roce 2018, kdy na něj převedla svůj byt. Odmítal ji navštěvovat, pomáhat jí s nákupy. Pomoc posuzované nechtěl poskytovat ani vnuk Josef Š[REDACTED], navrhovatelka doslovně citovala jeho slova, jimiž pomoc odmítal. Vnuk Václav Š[REDACTED] o posuzované prohlásil, že už je dost mimo. Vnuk Jan Š[REDACTED] se začal obávat, aby nepřišel o byt, pokud by bylo prokázáno, že je posuzovaná nesvéprávná. Nechal na sebe napsat energie v bytě a pravděpodobně kontroluje příjmy a výdaje posuzované. Vnučce Romaně K[REDACTED] vnuk Jan Š[REDACTED] sdělil, že očekává, že se o posuzovanou postará. V souvislosti s návrhem na omezení svéprávnosti posuzované se vnuci Jan a Josef Š[REDACTED] začali o posuzovanou starat, přesvědčili posuzovanou, ať jde k lékaři. Díky tomu si posuzovaná nechala vyšetřit bulku v prsu, jejíž vyšetření pět let odkládala. Dokonce přesvědčili vnučku N[REDACTED] Č[REDACTED], roz. Š[REDACTED], aby posuzované napsala k narozeninám a přijela ji navštívit. Vnučka N[REDACTED] Č[REDACTED] přitom s posuzovanou čtyři roky nekomunikovala. Vnukové Josef Š[REDACTED] a N[REDACTED] Č[REDACTED] se o posuzovanou začali zajímat až tehdy, kdy se přestěhovala do Loun a svůj byt napsala na vnuka Jana Š[REDACTED]. V roce 2013 nebo 2014 se navrhovatelka vzdala dědictví po posuzované. Dle názoru navrhovatelky si budou vnuci chtít svoje dědictví chránit a budou posuzovanou hlídat, aby neuzavřela nějakou nevýhodnou smlouvu apod.

O žádném ze svých tvrzení navrhovatelka nepředložila jediný důkaz, k jednání se nedostavila.

Posuzovaná označila návrh navrhovatelky za lživý, urážející, nedůstojný a neopodstatněný.

Navrhla, aby byl návrh navrhovatelky zamítnut.

Vnučka Romana K[REDACTED] uvedla, že je jediná, kdo je v kontaktu s navrhovatelkou i posuzovanou. S vedením tohoto řízení nesouhlasí, není zapotřebí omezovat posuzovanou ve svéprávnosti. Nesouhlasí ani s tím, aby byla jmenována jejím opatrovníkem, to byl nápad navrhovatelky, tento nápad s ní nijak nekonzultovala. Doplnila, že dokud babička ještě bydlela v Plzni, přišli za ní podomní prodejci ohledně elektřiny, babiččina první reakce byla, že šla hledat smlouvu do šuplíku, až po upozornění, aby se s nimi nebavila, zavřela dveře. Je pravdou, že to, čím si babička za poslední rok prošla, biologická léčba nebo mrtvice, posunulo babičku jinam, je pravdou, že si nákupy v Plzni nechala zajišťovat službou, že měla výraznou nadváhu a byla omezena v pohybu, ale na omezení svéprávnosti to rozhodně není. Navrhla, aby byl návrh navrhovatelky zamítnut.

Okresní státní zastupitelství v Lounech navrhlo, aby byl návrh navrhovatelky zamítnut, neshledalo žádné důvody pro to, aby byla posuzovaná omezena ve svéprávnosti.

Posuzovaná správně uvedla své jméno, datum narození, bydliště. Popsala dispozici bytu, ve kterém sama žije. Z jejího projevu bylo jasně patrné, že je plně orientována svou osobou i svým okolím, místem, časem, situací. Podrobně se vyjádřila ke shora uvedeným tvrzením

navrhovatelky. Navrhovatelce pomáhala, a to i přesto, že jí navrhovatelka ubližovala a podávala na ni trestní oznámení. Navrhovatelka měla dluh na nájemném ve výši 170.000 Kč, který za ni posuzovaná uhradila. Koupila byt v Mostě, do kterého se nastěhovala navrhovatelka. Energie byly psané na posuzovanou. Navrhovatelka energie neplatila, dluhy zaplatila posuzovaná. Rozhodla se dát navrhovatelce ještě šanci. Proto dávky, které navrhovatelka pobírala, chodily na účet posuzované, ta provedla povinné platby a zbytek peněz dala navrhovatelce, ještě jí přispívala ze svého. V listopadu 2017 navrhovatelka posuzovanou podvedla, dávky nechala posílat opět na svůj účet a byt znovu zadlužila. Posuzovaná tedy dluhy znovu zaplatila a byt narychlo prodala i se zařízením, aby nemohla navrhovatelka udělat dluhy nové. Nabízela vnoučatům, že jim byt daruje a že navrhovatelce bude zřízeno užívací právo k bytu, ale žádné z vnoučat byt ani zadarmo nechtělo. Vnoučata se obávala, že navrhovatelka si nebude nic platit. Navrhovatelka se odmítala z bytu vystěhovat. Posuzovaná na tom prodělala statisíce. Kvůli dluhům navrhovatelky byla nucena prodat svůj byt v Plzni. Během doby, kdy byt prodávala, si na internetu hledala domov důchodců, nakonec však usoudila, že než platit za služby v domově důchodců, na které by jí stejně nestačil důchod, bude výhodnější koupit si byt. Nechtěla už, aby byl byt psaný na ni, proto ho napsala na vnuka Jana Š[redacted]. Dále po domluvě s vnoučaty napsala závěr, v níž navrhovatelku vydělila a zbylé peníze z prodeje bytu rozdělila mezi vnoučata. Co se bude dít s bytem, bude záležet na vnoučatech, chce jen, aby se spravedlivě rozdělila. Zatím se o sebe dokáže postarat sama, vnoučata jí pomáhají, chodí za ní.

Její zdravotní stav není dobrý, píchá si inzulin, loni 8. září ji postihla mrtvice, byla hospitalizovaná na LDN v Lounech. Zjistili jí selhávání ledvin, musí třikrát týdně chodit na dialýzu. V úterý a ve čtvrtek, když na dialýzu nemusí, jde k lékaři nebo si něco vyřídit. Od jara má zjištěnou rakovinu prsu, léčí se na Bulovce. Na psychiatrii nedochází, ani tam nikdy nedocházela. Pokud byla na pohovoru u MUDr. Malé v Rokycanech, bylo to proto, že jí lékařka zavolala, jestli by se u ní nemohla zastavit. Byla to lékařka navrhovatelky, navrhovatelka posuzovanou u lékařky pomlouvala, že má stařeckou demenci, že se nemyje, že nechodí k lékařům a neužívá léky. Ještě před hospitalizací na LDN měla domluveného notáře, přišel za ní do nemocnice. Službukonající lékařka pro něj vystavila potvrzení, že je posuzovaná psychicky zdravá. Vše si domlouvá a vyřizuje sama, k lékařům jezdí taxíkem.

Když je doma, volají jí vnoučata a známí, hraje hry na počítači, kouká na televizi nebo poslouchá rádio. Na počítači pracuje i se na něm baví. Na internetu si objednala veškeré zařízení bytu, nábytek, ledničku, pračku, sehnala si hodinového manžela, který jí např. natáhl šňůry na balkóně nebo jí přimontoval madlo v koupelně. 24. února to bude rok, co se do bytu přestěhovala. Byt vybavila tak, aby vyhovoval nejen jí, ale i vnoučatům. Loni v něm slavili Vánoce, sešlo se jich dvanáct. Byly to moc krásné Vánoce. Na internetu si kupuje i oblečení a boty. Vše si sama s přehledem zařídí. Zajímá se o dění doma i ve světě, s vnukem Václavem Š[redacted], který žije v Mnichově, si volá po skype a řeší společně politickou situaci. Ráda sleduje pořady o přírodě, pořady, díky kterým se něco dozví, nebo staré filmy. Nekonečné seriály nemá v oblibě.

Její příjem je tvořen starobním důchodem ve výši 12.400 Kč, výsluhou ve výši 393 Kč a dávkou od sociálky, je to první stupeň, ve výši 880 Kč. Každý měsíc platí 2.608 Kč, v čemž je zahrnutý fond oprav, pojištění domu či svoz odpadu, dále zálohu 500 Kč na elektřinu, zálohu 150 Kč na plyn, 276 Kč za internet. Když šla do nemocnice, platila tyto platby na tři měsíce dopředu, vnoučata jí do nemocnice nosila notebook, protože má internetové bankovníctví. Nyní má velké výdaje za léky, je to asi 1.500 Kč na měsíc. Hodně peněz utratí za taxík, cesta do Prahy jí stojí 1.300 Kč, pokud jede senior taxi, platí 70 Kč. V souvislosti se zhoršením zdravotního stavu chtěla zbývající peníze z prodeje plzeňského bytu rozdělít mezi vnoučata. Vnuci Jan a Josef jí to rozmluvili. Závěr má napsanou, peníze ať použije třeba na zaplacení lázní.

S navrhovatelkou mluvila naposledy 30. listopadu 2017. Volala jí, že jí ještě nepřišly peníze ze sociálky, navrhovatelka říkala, že to přijde, že se tam asi zpozdili. Tak volala na sociálku, kde se dozvěděla, že kdyby jí peníze měly přijít, přišly by jí 12. den v měsíci. Od té doby nejsou

v žádném kontaktu, navrhovatelka psala posuzované několik ošklivých e-mailů plných citového vydírání, na které posuzovaná nereagovala. I kdyby jí vnučata prosila, už se s navrhovatelkou nedá dohromady. Na LDN ji nenavštívila, ani nevěděla o tom, že je posuzovaná v nemocnici, neřekli jí to. Když byla posuzovaná v nemocnici v Rokycanech, ozvala se navrhovatelka až po dvou dnech, v nemocnici pak dělala milující dceru. Kdyby neměla vnuka Josefa, který je jejím zmocněncem v tomto řízení, zhroutila by se, celé noci kvůli tomu nespí.

Z lékařské zprávy MUDr. Pavla Vicherka, primáře oddělení lůžek následné péče Nemocnice Louny, ze dne 6. února 2019 soud zjistil, že posuzovaná byla na tamním oddělení hospitalizovaná od 26. září do 20. listopadu 2018. Po celou dobu hospitalizace byla posuzovaná uspokojivě orientovaná osobou, místem i časem, plně spolupracovala při léčebném procesu. I přes ischemickou cévní mozkovou příhodu byla po psychické stránce uspokojivě kompenzovaná. Po dobu hospitalizace nebyly shledány projevy duševní poruchy či projevy zmatenosti. V lékařské zprávě Nemocnice Louny, oddělení lůžek následné péče, ze dne 27. září 2018 MUDr. Markéta Cichoňová sděluje, že posuzovaná je plně orientovaná, způsobilá k právním úkonům a jednáním, je schopna vlastnoručního podpisu. Z chorobopisu a doložených zpráv nevyplyvá, že by trpěla duševní chorobou. T. č. v chronické medikaci neužívá léky, které by ovlivnily její chování a úsudek. Praktická lékařka posuzované, MUDr. Olga Fialová, dne 5. února 2019 sdělila, že jí není známo, že by se posuzovaná léčila v psychiatrické ambulanci, není jí známa žádná psychiatrická diagnóza u posuzované. Je plně orientovaná časem, místem, osobou.

Jak vyplynulo ze zprávy České průmyslové zdravotní pojišťovny ze dne 11. února 2019, posuzované jsou ze zdravotního pojištění hrazeny četné léčebné výkony, posuzovaná si v lékárnách vyzvedává léky. Výpis zahrnuje období od ledna 2017 do prosince 2018 a čítá devatenáct stran.

Dne 3. května 2018 obdržela posuzovaná e-mail z adresy [REDAKCE], který je podepsán navrhovatelkou. Pisatel uvádí, že posuzovaná má ráda jen sebe a své peníze. Bude mít na svědomí smrt svého jediného dítěte, posuzovaná chtěla, aby byla navrhovatelka mrtvá minimálně o padesát let dřív. Celý život navrhovatelku nenáviděla a vykupovala to penězi. Pisatel se táže, zda posuzovanou napadlo, kdo bude jednou stát u její smrtelné postele.

Svědék Václav Š. [REDAKCE] uvedl, že je vnukem posuzované. S babičkou je v kontaktu, v kontaktu byli po celou dobu, co si pamatuje. Dokud žil v Čechách, bydlel v Mostě, babička bydlela v Praze, za babičkou jezdil možná čtyřikrát do roka, jinak babička jezdila na návštěvu za nimi. Když se odstěhoval z ČR, žil dva roky v Dánsku, tehdy se nevidali příliš často, ale byli spolu v kontaktu přes skype. Nyní žije pět let v Německu. Babičku navštěvuje asi pětkrát do roka obvykle na týden, strávil u babičky celé vánoční svátky. Pravidelně si volají přes skype, je to velmi často, hovory trvají i dvě hodiny. Babička nemá s péčí o sebe ani svou domácnost žádné problémy, vždy si dokázala poradit. Je pravdou, že hůř chodí, ale po pobytu v LDN se její pohyblivost zlepšila. Co se týče návštěv lékaře nebo jednání na úřadech, vše si zajišťuje babička sama. Loni, když byl v Lounech, měla zrovna babička návštěvu u lékaře, doprovázel jsem ji tam, ale všechno si zařídila sama. Předpokládá, že babička pobírá důchod, jeho výši nezná, neví, jaké má zůstatky na účtech. Babička žádné problémy s hospodařením s penězi nemá. U babičky nikdy nepozoroval stavy zmatenosti či podivné chování či výkyvy nálad. Pouze babičku rozčililo, když něco udělala máma. Vůči cizím lidem je spíše ostražitá, rozhodně nehrozí, že by někomu něco podepsala. Ve svých 17 letech utekl od mámy za docela bouřlivých okolností, ty ale nebyly vyvolané jím. Od té doby mámu viděl třikrát, pokaždé u soudu, dvakrát kvůli výživnému pro něj, jednou kvůli mladším sourozencům. Proto nechápe, jak může máma mluvit o tom, co kdy říkal nebo dělal. S mámou nikdy nemluvil o babiččině duševním zdraví, ani s nikým ze sourozenců. Babiččino stěhování bylo náročné, oba byli nemocní, ale rozhodně nikdo nikoho neterorizoval. Vztah mezi matkou a babičkou byl komplikovaný, matka na babičku často podávala trestní oznámení, nebo jí vyhrožovala sebevraždou, když jí babička nechtěla dát peníze. Od listopadu 2017 spolu nejsou v žádném kontaktu.

Svědkyňe N. Č. vypověděla, že je vnučkou posuzované. S babičkou se od června 2018 vídá několikrát do měsíce, mezitím si volají. Péči o svou osobu babička zvládá bez problémů, zvládá rovněž péči o domácnost, když k ní přijede, má vždy navařeno, pokaždé se o ně stará. Pokud jde k lékaři nebo na úřad, vše si zařizuje sama. Babiččiny příjmy nezná. Problémy s hospodařením neměla celý život, myslí si, že je nemá ani nyní. U babičky nikdy nepozorovala stavy zmatenosti, podivné chování nebo výkyvy nálad. Ve vztahu k cizím lidem je dost ostražitá. V uplynulých třech letech se s babičkou nestýkala, důvodem byly složité vztahy mezi babičkou a mámou. Před třemi lety přerušila kontakt s matkou, která jí přála, aby jí zemřel syn. V té samé době proti matce vypovídala u soudu, který se konal ohledně sourozenců Josefa a Magdaleny. Babička se mámy zastala, vyčetla vnučce, že vypovídala proti mámě. To byla pro svědkyni poslední kapka a přerušila kontakt i s babičkou. V průběhu času došlo k tomu, že se babička otočila k mámě zády, bratři pak dávali svědkyni najevo, že by se s ní babička ráda viděla. Proto v červnu napsala babičce k narozeninám a ona jí napsala, ať přijede na návštěvu.

Svědka Jan Š. k věci uvedl, že s babičkou si telefonuje obvykle dvakrát týdně, jednou za 14 dní k ní jezdí na návštěvu. Je pravdou, že když babička bydlela v Oseku, moc často se neviděli, bylo to proto, že bydlela s mámou, se kterou svědek už tehdy nevycházel. V telefonickém kontaktu však byli neustále. Babička je naprosto samostatná a soběstačná, péči o sebe i domácnost zvládá bez problémů, když k babičce přijde, rozhodně si neřekne, že tam žije někdo nesvéprávný. Návštěvy u lékařů či na úřadech si babička zařizuje sama. I když jí nabízí, že ji odveze, vezme si taxíka a vyřídí si to sama. Vnoučata často ani nevědí o tom, že někde byla, to jim pak říká zpětně, říká jim, jak to dopadlo. Ví, že babička pobírá starobní důchod, jeho výši ale nezná. Dále ví, že babičce zbyly nějaké peníze po prodeji bytu, ale neví, kolik to je, nemá k jejímu účtu přístup. Babička s hospodařením s penězi nemá žádné problémy, spíše si myslí, že by to mohla vyučovat. Babička se chová jako normální zdravý člověk, nikdy u ní nepozoroval podivnosti v chování nebo stavy zmatenosti. K cizím lidem se také chová běžně, je přátelská, ale rozhodně si nezve cizí lidi domů, chová se tak, jak to dělala celý život, tedy intuitivně podle toho, jak daného člověka odhadne. Nikdy nikomu neřekl, ať se o babičku někdo postará, ani pro to nebyl důvod, nikdy babičku nenutil k tomu, ať jde k lékaři. Byt, ve kterém babička bydlí, vlastní svědek, babička to tak chtěla kvůli tomu, aby předešla tomu, aby byt v dědickém řízení připadl matce. Matka s babičkou dlouhodobě nevychází. Nakonec stejně došlo k tomu, že babička sepsala závěť a matku vydělila, takže to s tím bytem nakonec pozbylo smyslu. Svědek s matkou nevychází už asi 11 let. Je to komplikovaná osobnost, udělala spoustu věcí nejen svědkovi, ale i ostatním. Např. když přebíral bratra do pěstounské péče a matka věděla, že to nakonec jinak nedopadne, prodlužovala řízení, jak to jenom šlo, přestože věděla, že z jednoho platu živí sebe i bratra v nájemním bytě v Praze. Volala na něj policii, že bratra unesl, roztrhla mu maturitní vysvědčení, udělala na něj dluh 40.000 Kč, vyhodila ho z bytu. Nyní je s ní pouze ve formálním kontaktu kvůli sestře Magdaleně.

Rozsudkem Okresního soudu v Rokycanech ze dne 9. prosince 2014, č. j. 11 P 26/2011-772, byl Josef Š. svěřen do pěstounské péče Jana Š. Magdalena Š. byla svěřena do péče otce. Josef byl svěřen do péče bratra Jana předběžným opatřením, stejně tak byla Magdalena svěřena do péče otce předběžným opatřením. Obě rozhodnutí byla napadena matkou, odvolací soud obě rozhodnutí potvrdil. Matka se neúspěšně domáhala ustanovení bezplatného zástupce, obnovy řízení, dvakrát bezvýsledně navrhla nařízení předběžného opatření, kterým by byla Magdalena předána do péče zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc nebo do psychiatrické léčebny, neuspěla s námitkou podjatosti soudkyně.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, oddělení psychiatrie, ze dne 5. května 2017 plyne, že navrhovatelka je dlouhodobě psychiatricky léčena pro rekurentní depresivní poruchu. Jsou u ní zvýrazněny rysy histriónské a hypersenzitivní. Její aktuální psychický stav je stabilizovaný.

Dle zprávy Policie České republiky, územní odbor Rokycany, bylo na podkladě oznámení navrhovatelky prováděno šetření celkem v osmnácti případech.

Dne 15. února 2012 obdržela Policie České republiky, územní odbor Rokycany, trestní oznámení navrhovatelky, spis byl následně veden obvodním oddělením Radnice pod sp. zn. KRPP-28699/TČ-2012-030811. Navrhovatelka uvedla, že posuzovaná je arogantní a slovně agresivní, vadí jí kočky a psi, které navrhovatelka chová, vyhrožuje, že je otráví nebo odveze do útulku, kope do nich, sprostě jim nadává. Vyhazuje navrhovatelku a její děti Josefa a Magdalenu z domu, vulgárně na ně pokřikuje. Lže, vypráví příhody, které se nestaly. Navrhovatelka a její děti jsou na tom psychicky velmi špatně. Posuzovaná má od léta po těle boláky, z nichž jí vytéká hnis s krví, odmítá se však léčit, odmítá osobní hygienu. Úkony trestního řízení nebyly zahájeny, protože ve věci nebylo spatřováno podezření ze spáchání trestného činu. Věc byla dne 19. března 2012 oznámena Obecnímu úřadu Osek, neboť ve věci bylo spatřováno podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., spočívající ve schválnostech mezi navrhovatelkou a posuzovanou. Dle zprávy přestupkové komise obce Osek ze dne 24. července 2013 (č. I. 72 spisu KRPP-105257/TČ-2013-030871) byla navrhovatelka poučena o nutnosti podání návrhu na projednání přestupku, návrh nepodala.

Spis Policie České republiky, územní odbor Rokycany, sp. zn. KRPP-105257/TČ-2013-030871, byl veden opět na podkladě trestního oznámení navrhovatelky. Dne 28. června 2013 oznámila, že bydlí v Oseku s posuzovanou a dětmi Josefem a Magdalenou. Uvedla, že posuzovaná je psychicky týrá, a to nadáváním, urážením, schválnostmi, pomluvami, vyhazováním z domu, poškozováním věcí. Dne 28. června 2013 navrhovatelce odpojila elektrinu. Psychický stav navrhovatelky a jejích dětí je špatný, všichni se v důsledku jednání posuzované léčí na psychiatrii. Posuzovaná nechodí k lékaři, nedodržuje základní hygienu. Týrá i zvířata, která navrhovatelka chová. Kope do psů, vyhrožuje, že je otráví. Dne 4. června 2013 přišla navrhovatelka domů a jeden pes měl bílé oko a z čumáku mu tekla krev, zřejmě byl zasažen nějakou chemikálií. Musela to být posuzovaná, jinak k nim nikdo nechodí. Úkony trestního řízení byly zahájeny pro podezření, že posuzovanou mohl být spáchán přečin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 trestního zákoníku. Šetření ve věci pak bylo dne 28. srpna 2013 odloženo, neboť nešlo o podezření z přečinu a nebylo na místě vyřídit věci jinak. Stížnost navrhovatelky byla usnesením Okresního státního zastupitelství v Rokycanech ze dne 13. září 2013 zamítnuta jako nedůvodná. V průběhu prověřování byla dotazována MUDr. Markéta Malá, lékařka psychiatrické ambulance Rokycany. Dne 28. srpna 2013 uvedla, že navrhovatelka je její pacientkou, opakovaně hovořila o tom, že posuzovaná je psychicky nemocná, není schopna se o sebe postarat, trpí stařeckou demencí a není svéprávná. Lékařka pozvala posuzovanou do své ordinace. Hovořila s ní asi před třemi týdny. Neshledala u ní žádné známky psychického onemocnění, posuzovaná byla s ohledem na svůj věk v dobré fyzické i duševní kondici, netrpěla ztrátou paměti ani žádnými projevy, o kterých mluvila navrhovatelka.

Dne 9. července 2013 navrhovatelka oznámila, že dne 4. června 2013 v 15.15 hodin odešla z domu, který zamkla. Když se v 17.30 hodin vrátila, dům byl stále zamčený, ale její fena byla polita jakousi žiravinou, která jí rozleptala dutinu ústní i oční bulvu. Věc byla vedena Policií České republiky, územní odbor Rokycany, pod sp. zn. KRPP-111584/TČ-2013-030881. Dne 21. srpna 2013 policejní orgán vyrozuměl navrhovatelku, že nebyly zjištěny skutečnosti důvodné nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, a odůvodňující zahájení úkonů trestního řízení.

Navrhovatelka se dne 3. července 2013 dostavila k Okresnímu soudu v Rokycanech, aby dala podnět k tomu, aby byla posuzovaná zbavena způsobilosti k právním úkonům. Posuzovaná je náladová, podrážděná, přestala dodržovat osobní hygienu, zapomíná. Pár dní je v pořádku, pak začne být slovně agresivní, nadává navrhovatelce i dětem, vyhazuje je z domu. Odmítá jít k lékaři, přestože má diagnostikovaný neoperovatelný nádor mezi jícnem a žaludkem. Po těle má hnisavá ložiska, ze kterých jí vytéká hnis s krví. Už v roce 2009 jí byla doporučena návštěva psychiatra. Usnesením ze dne 31. července 2013, č. j. 6 Nc 320/2013-4, bylo rozhodnuto tak, že se řízení nezahajuje. Navrhovatelka nedoložila svá tvrzení lékařskou zprávou, ani je jinak neosvědčila.

U Okresního soudu v Mostě podala navrhovatelka dne 16. dubna 2018 žalobu proti posuzované o určení neplatnosti výpovědi z nájmu bytu. V žalobě mj. uvedla, že ze strany posuzované jde o pomstu, protože je posuzovaná přesvědčená, že jí navrhovatelka nechce pomoci uklidit, umýt okna. Nechce pochopit, že má navrhovatelka velmi těžce nemocnou páteř. Přesto, že navrhovatelka nabízí posuzované pomoc vnoučat, trvá posuzovaná na tom, aby jí pomohla navrhovatelka. Usnesením ze dne 24. září 2018, č. j. 22 C 168/2018-18, bylo řízení zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku.

Podle § 55 o. z. k omezení svéprávnosti lze přistoupit jen v zájmu člověka, jehož se to týká, po jeho zhlédnutí a s plným uznáváním jeho práv a jeho osobní jedinečnosti. Přitom musí být důkladně vzaty v úvahu rozsah i stupeň neschopnosti člověka postarat se o vlastní záležitosti. Omezit svéprávnost člověka lze jen tehdy, hrozila-li by mu jinak závažná újma a nepostačí-li vzhledem k jeho zájmům mírnější a méně omezující opatření.

Z jediného provedeného důkazu nebylo zjištěno, že by posuzovaná nebyla v nějakém ohledu schopna postarat se o vlastní záležitosti. Posuzovaná je zcela samostatná a soběstačná, vše si vyřizuje sama. Pokud se v některých otázkách spoléhá na pomoc příbuzných, je to v jejím věku a s přihlédnutím k jejímu zdravotnímu stavu naprosto normální. Je pravdou, že zdravotní stav posuzované je zhoršený, nicméně v tom, aby si samostatně zařizovala vlastní záležitosti, jí nijak nebrání. K jejímu duševnímu stavu se vyjádřili hned tři lékaři, žádný z nich u posuzované neshledal projevy duševní nemoci či projevy zmatenosti. Posuzovaná je plně orientovaná, neužívá žádné léky, které by ovlivnily její chování či úsudek. Rovněž během obsáhlého výsledku posuzované nebylo zjištěno nic, co by mohlo ukazovat na známky duševní nemoci či známky zmatenosti. Posuzovaná byla plně orientovaná, plně chápala smysl probíhajícího řízení. Z jejího výsledku nade vši pochybnost vyplývá, že se o vlastní záležitosti stará sama a má o nich přehled. Na kladené dotazy odpovídala bez zaváhání a přiléhavě. Schopnost posuzované právně jednat není nijak narušena. Jelikož o plné schopnosti posuzované postarat se o sebe sama a vlastní záležitosti nevznikly sebemenší pochybnosti, byl návrh na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka posuzované zamítnut.

Ve světle shora rozebraných důkazů vyhodnotil soud návrh navrhovatelky jako šikanózní, navrhovatelka nebyla při jeho podání ani později vedena snahou o zajištění ochrany práv posuzované. Jediným cílem navrhovatelky bylo poškodit posuzovanou a přivodit jí těžkosti a starosti. Lze konstatovat, že to se jí do značné míry podařilo.

Všechna tvrzení navrhovatelky byla provedenými důkazy spolehlivě vyvrácena. Na posuzované se neprojevují žádné psychopatologické změny, jak plyne z lékařských zpráv a mohl se o tom přesvědčit i sám soud při zhlédnutí posuzované. Posuzovaná rozhodně není odtržena od běžného života, naopak drží krok s dobou, aktivně používá počítač, co může, si zařídí po internetu, využívá služeb internetového bankovníctví, pravidelně telefonuje přes skype, zajímá se o dění doma i ve světě. Ve vlastní režii si řeší kontroly u lékařů, dle lékařské zprávy plně spolupracovala při léčebném procesu. Jelikož její zdravotní stav není dobrý, dopravuje se k lékařům taxíkem. Byť může využívat a využívá pomoci příbuzných, není na tuto pomoc odkázána. Jako červená nit se veškerými podáními navrhovatelky napříč časem táhnou tvrzení o tom, že posuzovaná se nemyje, nestará se o domácnost a odmítá chodit k lékařům. Ani tato dehonestující tvrzení navrhovatelky nebyla v tomto ani v předchozích řízeních prokázána. Navrhovatelka sama si ve svých tvrzeních odporuje, obzvláště výrazně v této souvislosti vyčnívá tvrzení, že si posuzovaná stěžovala na příbuzné v čekárně u lékaře (!) do té míry, že to mělo jednu pacientku vést k tomu, že posuzované nakoupila jídlo. Zjevně je to navrhovatelka, nikoli posuzovaná, kdo vypráví věci, které se nestaly. Je vskutku zarážející, jak navrhovatelka ve svých podáních doslovně cituje osoby, s nimiž není již několik let v kontaktu. Zcela zřetelně tak činí ve snaze tyto osoby, které byly slyšeny jako svědci, znevěrohodnit a zneuctít, a to i nesmyslným poukazem na to, že vnoučata se o posuzovanou zajímají a starají až nyní s vidinou dědictví. Toto tvrzení postrádá jakoukoli vnitřní logiku, opět je v rozporu s provedenými důkazy. Navrhovatelka

dále tvrdila, že posuzovaná neuváženě nakládá se svým majetkem, avšak opak je pravdou. Posuzovaná logicky a přesvědčivě vyložila, jaké pohnutky a důvody jí ke konkrétním krokům vedly, pečlivě promyslela následky zamýšlených právních jednání.

Podle § 24 z. ř. s. soud může uložit náhradu nákladů řízení zcela nebo částečně tomu, kdo podal návrh na zahájení řízení, ačkoli šlo o svévolné a zjevně bezúspěšné uplatňování práva.

Dle názoru soudu je namístě ve smyslu § 24 z. ř. s. sankcionovat navrhovatelku za podání šikanózního návrhu na omezení svéprávnosti tak, že jí bude uloženo zaplatit náhradu nákladů řízení jak posuzované, tak státu.

Podle § 151 odst. 3 o. s. ř. účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přizná soud náhradu v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce; nezahrnuje však náhradu soudního poplatku.

Tímto zvláštním předpisem je vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu. Podle § 2 odst. 3 vyhlášky činí výše paušální náhrady 300 Kč za každý úkon. Výčet úkonů je obsažen v ust. § 1 odst. 3 vyhlášky. Posuzovaná uplatnila náhradu hotových výdajů za celkem sedm úkonů, a to za čtyři písemná podání podle § 1 odst. 3 písm. a) vyhlášky, za přípravu účasti na jednání podle § 1 odst. 3 písm. b) vyhlášky a za účast na jednání před soudem, a to každé započaté dvě hodiny, podle § 1 odst. 3 písm. c) vyhlášky, kdy jednání trvalo od 14.00 do 16.38 hodin. Navrhovatelce tak bylo uloženo zaplatit posuzované náhradu nákladů řízení ve výši 2.100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zjevně bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva.

České republice vznikly v souvislosti s projednáváním šikanózního návrhu navrhovatelky náklady v podobě svědeckého a odměny opatrovníka, který byl posuzované pro toto řízení v souladu s ust. § 37 z. ř. s. jmenován. Výše těchto nákladů není v současné době známa, proto o výši náhrady nákladů řízení bude rozhodnuto samostatným usnesením. Povinnost zaplatit náhradu těchto nákladů stíhá navrhovatelku, protože ve věci neměla úspěch. Poměry navrhovatelky se soud nezabýval, neboť jak plyne z ust. § 138 odst. 1 o. s. ř., osvobození od soudních poplatků nepřísluší tomu účastníkovi, který podal návrh na zahájení řízení, ačkoli šlo o svévolné a zjevně bezúspěšné uplatňování práva. Šikanózní povaha návrhu navrhovatelky přitom byla spolehlivě prokázána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Lounech.

Louny 13. února 2019

Mgr. Lucie Průšová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Vavroušová.

Toto rozhodnutí nabylo vykonatelnosti dne 21.06.2019, ve výroku I. právní moci dne 28.03.2019, ve výroku II. právní moci dne 17.06.2019. Připojení doložky provedla Kristýna Vavroušová dne 08.07.2019.

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Gruntové a soudců Mgr. Marka Zajíčka a Mgr. Dity Gruntové Härtingové ve věci

posuzované: Libuše K[REDACTED], narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]
zastoupená opatrovníkem advokátem JUDr. Vladimírem Linhartem
sídlem Mírové náměstí 48, 440 01 Louny
a obecným zmocněncem Josefem Š[REDACTED], narozeným dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]

za účasti

navrhovatelky: Magdalena K[REDACTED], narozená dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]

a: Romany K[REDACTED], narozené dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]

a: Okresní státní zastupitelství v Lounech
Pod Nemocnicí 2380, 440 28 Louny

o svéprávnosti a opatrovnictví člověka, o odvolání navrhovatelky Magdaleny K[REDACTED]
proti rozsudku Okresního soudu v Lounech č. j. 16 Nc 703/2018-101 ze dne 13. 2. 2019

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v napadených výrocích II. a III. potvrzuje.
- II. Navrhovatelka Magdalena K[REDACTED] je povinna zaplatit posuzované náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 300 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud výrokem I. zamítl návrh navrhovatelky na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka posuzované. Výrokem II. uložil navrhovatelce povinnost zaplatit posuzované náhradu nákladů řízení ve výši 2 100 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Výrokem III. uložil navrhovatelce povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Lounech náhradu nákladů řízení, o jejichž výši bude rozhodnuto samostatným usnesením, do tří dnů od právní moci usnesení.
2. Proti uvedenému rozsudku okresního soudu, výrokům II. a III., podala navrhovatelka včas odvolání, ve kterém mimo jiné uvedla, že jí lékař vysvětlil, že u posuzované se zřejmě jednalo o organický syndrom, respektive prefrontální syndrom, způsobený hůře průchodnými cévami. Navrhovatelka není s posuzovanou od listopadu 2017 v kontaktu a má informace zprostředkované od dcery. Na základě informací od dcery vzala svůj návrh zpět a předpokládala, že jednání se konat nebude. Soud ale konal jednání a navrhovatelka se ho nemohla účastnit. Návrh nepovažuje za šikanózní, neboť měla podezření, že posuzovaná na tom není psychicky tak, aby se byla schopna o sebe postarat.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

3. Posuzovaná se k odvolání vyjádřila tak, že navrhla, aby rozsudek okresního soudu byl potvrzen a navrhovatelce byla uložena povinnost zaplatit posuzované náhradu nákladů odvolacího řízení do tří dnů od právní moci rozsudku. Dále mimo jiné uvedla, že celé řízení bylo vedeno na základě šikanózního návrhu s cílem uškodit posuzované. V řízení bylo prokázáno, že posuzovaná je svéprávná a byl prokázán i šikanózní charakter návrhu navrhovatelky.
4. Krajský soud přezkoumal k podanému odvolání rozsudek okresního soudu v napadené části, k projednání odvolání nenařizoval jednání (podle § 212, § 212a a § 214 odst. 2 písm. e) občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání navrhovatelky není důvodné.
5. Po prostudování spisu Okresního soudu v Lounech sp. zn. 16 Nc 703/2018 krajský soud zjistil, že navrhovatelka podala dne 2. 5. 2018 k Okresnímu soudu v Lounech návrh na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka posuzované. Usnesením okresního soudu č. j. 16 Nc 703/2018-8 byl posuzované jmenován opatrovník pro řízení a ustanoven znalec k podání znaleckého posudku. Navrhovatelka udělila dne 30. 7. 2018 plnou moc k zastupování obecnému zmocněnci Josefu Š[REDAKOVANÉ]. Navrhovatelka se ve věci vyjádřila podáními ze dne 3. 8. 2018, podáním ze dne 13. 1. 2019, podáním ze dne 11. 2. 2019 a podáním ze dne 11. 2. 2019. Navrhovatelka se účastnila jednání soudu dne 13. 2. 2019, které se konalo v době od 14:00 hodin do 16:38 hodin.
6. Výrok I. rozsudku okresního soudu nebyl odvoláním napaden, nabyt proto samostatně právní mocí a odvolací soud jej nepřezkoumával.
7. Podle § 23 zákona o zvláštních řízeních soudních (dále jen z. ř. s.) bylo-li možné zahájit řízení i bez návrhu a v řízení ve statusových věcech manželských a partnerských, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení. Náhradu nákladů řízení lze přiznat, odůvodňují-li to okolnosti případu.
8. Podle § 24 z. ř. s. soud může uložit náhradu nákladů řízení zcela nebo částečně tomu, kdo podal návrh na zahájení řízení, ačkoli šlo o svévolné a zjevně bezúspěšné uplatňování práva.
9. Podle § 43 odst. 1 a 2 z. ř. s. náklady řízení platí stát. Neplatí však náklady právního zastoupení, s výjimkou nákladů soudem jmenovaného opatrovníka pro řízení. Lze-li to spravedlivě žádat, přizná soud státu náhradu proti tomu, o jehož svéprávnost v řízení šlo.
10. Podle § 138 odst. 1 o. s. ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva; přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li proto zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost; poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.
11. Podle § 147 odst. 1 o. s. ř. účastníku nebo jeho zástupci může soud uložit, aby hradili náklady řízení, které by jinak nebyly vznikly, jestliže je způsobili svým zaviněním nebo jestliže tyto náklady vznikly náhodou, která se jim přihodila.
12. Podle § 148 odst. 1 o. s. ř. stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.
13. Podle § 151 odst. 1 věty první o. s. ř. o povinnosti k náhradě nákladů řízení rozhodne soud bez návrhu v rozhodnutí, jímž se řízení u něho končí.
14. Podle § 151 odst. 3 o. s. ř. účastníku, který nebyl v řízení zastoupen zástupcem podle § 137 odst. 2 a který nedoložil výši hotových výdajů svých nebo svého jiného zástupce, přizná soud náhradu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

v paušální výši určené zvláštním právním předpisem. Paušální náhrada zahrnuje hotové výdaje účastníka a jeho zástupce; nezahrnuje však náhradu soudního poplatku.

15. Podle § 151 odst. 4 o. s. ř. náklady řízení, které by jinak nebyly vznikly, protože je způsobili účastníci řízení, jejich zástupci svým zaviněním nebo jestliže tyto náklady vznikly náhodou, která se jim přihodila, nebo protože je způsobili svědci, osoby uvedené v § 126a, znalci, tlumočníci nebo ti, kteří při dokazování měli nějakou povinnost, nemohou být nahrazeny z jiného důvodu než podle § 147.
16. Podle § 151 odst. 5 o. s. ř. určit výši nákladů může předseda senátu až v písemném vyhotovení rozhodnutí.
17. Krajský soud se zcela ztotožňuje s postupem okresního soudu přiznávajícím posuzované náhradu nákladů řízení ve výši 2 100 Kč (která zahrnuje sedm úkonů po částce 300 Kč, tj. za čtyři písemná podání, přípravu účasti na jednání a účast na jednání v rozsahu dvou úkonů) podle § 1 odst. 3 písm. a), b), c) vyhlášky č. 254/2015 Sb.
18. Z provedeného dokazování vyplývá, že okresní soud dospěl ke zcela správným závěrům. Návrh navrhovatelky na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka posuzované byl návrh zcela bezdůvodný a ve vztahu k posuzované šikanózní, čehož dokladem je i skutečnost, že navrhovatelka sama v odvolání uvedla, že s posuzovanou od roku 2017 není v kontaktu a vycházela z informací od dcery. Pokud ale navrhovatelka nebyla a není s posuzovanou v kontaktu od roku 2017, je zřejmé, že posuzovanou od uvedené doby neviděla a nemohla si proto osobně udělat relevantní úsudek o jejím stavu. Logické by bylo, aby se navrhovatelka dříve než podá návrh na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka posuzované, se stavem posuzované sama relevantně seznámila, což ale navrhovatelka neudělala. Navrhovatelka naopak zcela bez relevantních důvodů a dokladů podala návrh na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka posuzované, který ve svém důsledku znamená zásah do osobnostních práv posuzované a jejího soukromého života, neboť v zájmu posuzované osoby se soud musí návrhem na omezení svéprávnosti a jmenování opatrovníka relevantně zabývat a činit nutné úkony v řízení, i když pro to nebyl dán relevantní důvod. Ze strany navrhovatelky se proto jednalo o svévolné a zjevně bezúspěšné uplatňování práva. Za dané situace okresní soud proto zcela správně uložil navrhovatelce, aby posuzované uhradila náklady řízení, jejichž výši také zcela správně určil. Krajský soud se také ztotožnil s délkou lhůty, která byla navrhovatelce stanovena k zaplacení nákladů řízení posuzované a krajský soud ji považuje za přiměřenou.
19. Posuzovaná byla v řízení zastoupena opatrovníkem pro řízení, kdy náklady za soudem jmenovaného opatrovníka hradí stát a dále obecným zmocněncem. Stát také hradil náklady na svědečné. Vzhledem k tomu, že vznik uvedených nákladů státu zavinila svým jednáním navrhovatelka, okresní soud zcela správně uložil navrhovatelce povinnost uhradit státu náklady řízení, které nesl stát. Vzhledem k tomu, že není dosud známa jejich přesná výše, okresní soud správně rozhodl, že přesná výše bude určena samostatným usnesením. Krajský soud se také ztotožnil s délkou lhůty, která byla navrhovatelce stanovena k zaplacení nákladů státu a krajský soud ji považuje za zcela přiměřenou.
20. Z výše uvedených důvodů krajský soud rozsudek okresního soudu v napadených výrocích II. a III. jako věcně správný potvrdil podle § 219 o. s. ř., jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.
21. O nákladech odvolacího řízení krajský soud rozhodl podle 23 z. ř. s. ve spojení s § 224 odst. I o. s. ř., kdy krajský soud uložil navrhovatelce, aby uhradila posuzované náklady odvolacího řízení ve výši 300 Kč (tj. paušální náhrada za jeden úkon v částce 300 Kč podle § 1 odst. 3 písm. a) vyhlášky č. 254/2015 Sb. za písemné podání – vyjádření k odvolání), neboť odvolání navrhovatelky bylo nedůvodné a okolnosti případu takový postup odůvodňují.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není dovolání přípustné.
Ústí nad Labem 25. dubna 2019

Mgr. Jitka Gruntová v. r.
předsedkyně senátu

Alena Reindlová
Digitálně podepsal
Alena Reindlová
Datum: 2019.05.22
Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Reindlová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 17.06.2019 a vykonatelnosti dne 21.06.2019.
Připojení doložky provedla Kristýna Vavroušová dne 08.07.2019.